

El campo profesional del psicopedagogo como orientador profesional (José Luís Sánchez Arco 2012 en Colegio de pedagogos y psicopedagogos)

A continuació parlaré sobre aquest petit article que he llegit. Aquest text, de manera molt breu, tracta sobre la importància de la Orientació professional dins dels estudis de Psicopedagogia, dins del món laboral (sortides), les seves funcions i els seus nombrosos avantatges.

L'autor comença fent una introducció sobre la branca de la orientació dins dels estudis que estem cursant., així com parlar de la mateixa llicenciatura. Considero que ha fet molt bé, donat que són molts els que desconeixen això. Hi ha moltes persones que, quan els hi dius que estàs estudiant Psicopedagogia, no saben de què els parles. Després, quan els hi dius que són els estudis per esdevenir orientador de centre, entre altres, són molts els que no saben què és ja que, malauradament, no van conèixer aquest professional durant la seva etapa educativa (aquest és un problema a tractar). Pel que fa a les funcions d'orientació, si que ho relacionen amb la professió d'orientador.

Més endavant, es tracten les diverses àrees on un orientador professional pot exercir (dins l'àmbit públic i el privat). Aquest punt l'he trobat molt interessant, ja que jo només coneixia la sortida dins de l'àmbit educatiu formal i ara se m'ha obert un gran nou ventall de possibilitats (sempre tenint en compte que cal una especialització i formació més dirigida cap al camp de l'orientació, és clar).

L'autor acaba el seu escrit amb unes conclusions que recopilen els requisits, entre altres, d'aquests professionals.

Bé, considero que aquest article ha estat molt profitós. Primer de tot perquè evidencia un gran problema: desconexió de la figura de l'orientador. Jo mateix, durant la meua etapa d'ESO no vaig conèixer mai a l'orientador de centre, bé, si que la vaig conèixer, però mai em va oferir cap mena d'orientació. Aquesta persona es limitava a establir relacions amb els alumnes amb NEE i NESE, semblava més una PT que una orientadora. Durant la meua transició de 4rt d'ESO a Batxiller i d'aquest als estudis universitaris, qui em va orientar va ser sempre el meu tutor i, tot i que ho va fer d'allò més bé, no era la seva feina. Això ha passat a molts altres centres on, l'orientador, ha acabat sent etiquetat de persona "innecessària" (tant ell com el seu departament) fins i tot, se'ls anomena, de forma irònica "pakistanís" (*pa qué están ahí*). Mentre que a molts els hi fa gràcia, a mi em preocupa molt. És cert que l'orientador té moltes altres funcions a part d'orientar professionalment als alumnes, però és aquest l'apartat amb el que s'haurà de tractar a TOTS els alumnes. Hi ha gent que es pensa que aquesta persona només estableix contacte amb professors i amb els alumnes que necessiten "ajuda" però, en realitat, si duu a terme la seva tasca tal i com ens diu aquest article, ha d'atendre a TOTS i TOTES les alumnes. Sense anar més lluny, ara, en el meu centre de pràctiques (les Ses Estacions) estem fent entrevistes individuals amb tots els alumnes de 4rt d'ESO i de 2n de Batxillerat amb l'objectiu d'ajudar-los en el que hagin de menester. Estic segur que aquests alumnes, si els pregunten per si coneixien a l'orientador del seu centre, ho sabran respondre.

Aquest article tracta l'orientació professional, al llarg de tota la vida, és clar. Doncs bé, i els que hem acabat estudis universitaris i volen saber què podem fer actualment? En la situació en la

que vivim, tenim molt clar que no podem optar a un lloc de feina fàcilment i una de les coses que ens pot ser útils és seguir estudiant (tot i que no és tant útil, donat l'elevada inflació d'estudis universitaris). De totes maneres, està clar que necessitem orientació professional de manera imperativa. No considero gens descabellat que s'hagués posat en marxa una jornada (des del DOIP, per exemple) per tal de dur a terme xerrades respecte què fer en aquests temps. És vergonyós el gran nombre de personal amb estudis superiors que no poden accedir a una plaça dins de la seva professió i estan a l'atur o treballant a altres places de treball, molt dignes, però que no tenen res a veure amb el seu perfil professional. Considero que, de la mateixa manera que es duen a terme xerrades sobre drogues per prevenir el seu consum donat les circumstàncies en les que vivim, estem en la mateixa necessitat de rebre orientacions dins de l'àmbit esmentat.

Una altra cosa que m'ha cridat l'atenció és el codi deontològic. Són moltes les persones que queden bocabadades quan els hi dius que en tens un (evidentment que n'hi ha un!). No són conscients que, a més de la protecció de dades dels alumnes, coneixem moltes altres dades sobre aquests de caire personal i familiar que no han de ser transmesos a ningú més que a altres professionals que les necessitin i que estiguin sota aquest mateix codi ètic. Amb això, el que vull dir és que, en diverses ocasions, he vist a mestres, orientadors, entre altres professionals de l'educació que comenten situacions d'alumnes seus molt íntimes dient nom i llinatges; és més, quan es tracta de "mestres de barri" ho diuen fent referència a la persona en qüestió sabent que així el coneixeran. Això és horrible! Són moltes les famílies que han viscut això i sé que això perjudica greument la professió, donat que no confiaren en nosaltres i, si no ens donen segons quins tipus d'informació, no els podrem ajudar el millor possible.

Finalment i, reiterant una mica, dir que en els temps que corren, l'orientació professional és molt urgent i imprescindible per evitar que continuïn havent tantes persones desaprofitant el seu temps per falta de coneixement (en relació a què fer).